

<http://www.theartcouch.be/top-4/do-trees-have-dreams-hans-vandekerckhove-bij-light-cube-ronse/>

Hans Vandekerckhove : Do Trees have Dreams 23/10-27/11/2016

Posted By [Wouter Verbeke](#)

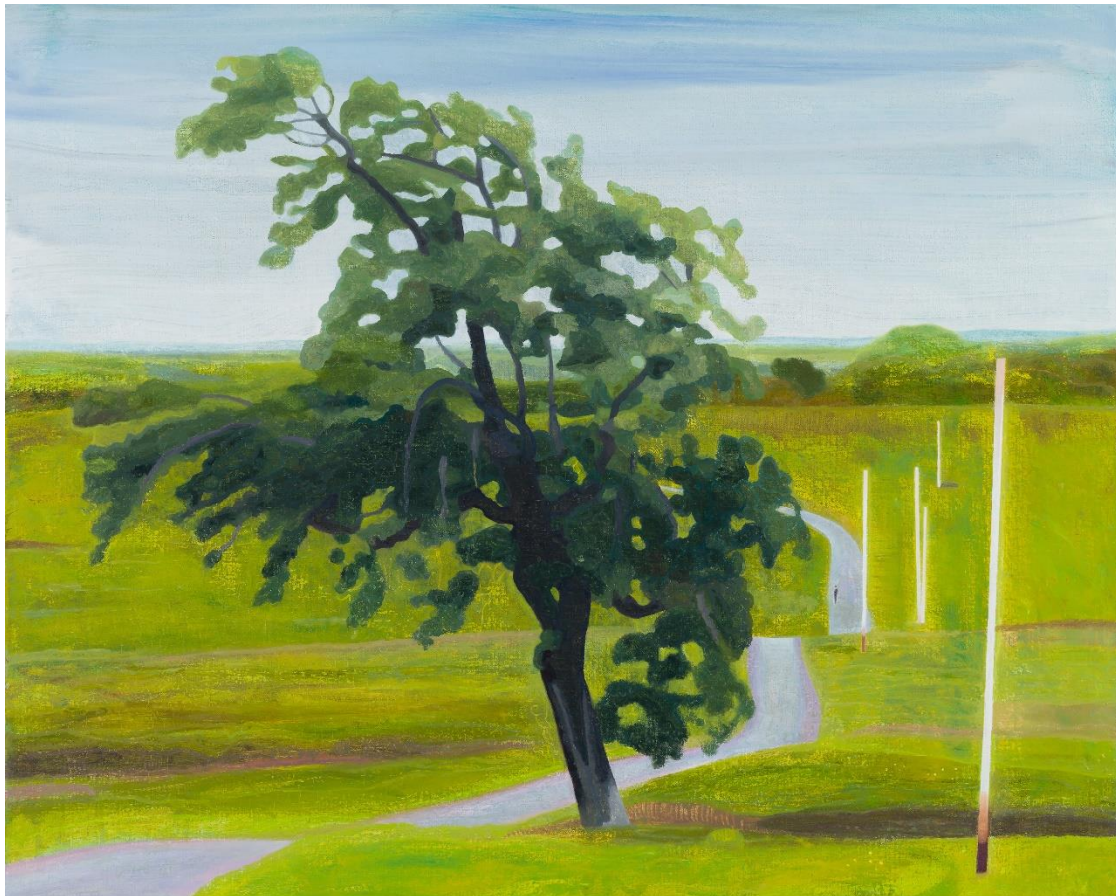
Weidse, licht overgoten landschappen die baden in een waas van mysterie, een ingetogen *Wanderlust* druipt van Hans Vandekerckhoves schilderijen. In zijn vroeger werk draaide het vooral rond serres, architectuur en de verhouding tussen mens en natuur. Art Gallery Light Cube presenteert nu nieuw werk van Vandekerckhove, waarin een duidelijke evolutie zichtbaar is.

Hans Vandekerckhove, een grote naam in kunstwereld en artiest van eigen bodem, staat bekend voor zijn landschappen. Als je ze zo mag noemen tenminste, want het zijn niet zomaar landschappen of tuinen. Zijn schilderijen zijn geen waarheidsgetrouwe afbeeldingen, geen naschilderingen van fotografische beelden, maar ontsproten aan zijn fantasie en onderbewustzijn. Inspiratie doet hij op tijdens zijn wandelingen. De kunstenaar slaat dan bepaalde elementen op in zijn geheugen die hij gebruikt en herschept in zijn schilderijen. Hierdoor creëert hij een magisch realistische, paradijselijke sfeer, die a priori aanwezig is in de natuur. De eindeloze wandelingen als kind in de tuin van zijn peetvader en later in de tuin van de Britse filmregisseur Derek Jarman dienden als startpunt voor de creatie van zijn eigen innerlijke *locus amoenus*. Voor zijn reeks recente werken *Do Trees Have Dreams?* haalt hij de mosterd bij de tuin waar ooit de iconische Virginia Woolf vertoefde in het gezelschap van de Bloomsbury groep.

Op de benedenverdieping van de galerie is het architecturale element duidelijk aanwezig. In enkele werken duikt "The Shard" (de hoogste toren in Londen) op, zoals in de reeks *Brexit Trees* en *Shardgard*. Opvallend is dat de wolkrabber niet overweldigend wordt weergegeven, maar op de achtergrond blijft. Vandekerckhove plaatst bomen op de voorgrond, soms zelfs lange grassen. De compositie doet denken aan macrofotografie. De boodschap is duidelijk: natuur primeert. En toch wordt de menselijke architectuur, in dit geval het resultaat van de vergevorderde technologie en bouwtechnieken, niet als een storend element weergegeven. Integendeel, beide elementen versmelten met elkaar tot een vredig geheel. Dezelfde reflectie geldt voor zijn reeks *Bankside Birches*. De opvallende afwezigheid in *Brexit Trees* is de mens zelf, waardoor de tegenstelling interieur/exterieur waar de kunstenaar vaak mee speelt steeds meer voor interpretatie vatbaar wordt. Is de figuratie letterlijk en figuurlijk opgeslokt in het monstrueuze bouwwerk? Zit de eenzaam vol verlangen te turen naar het sneeuwlandschap en de kolossale boomstronken, waar wij als kijker buiten het doek zo dichtbij staan?

Hoewel er gelijkenissen zijn tussen *The Shard* en de serres die de kunstenaar eens schilderde (denk maar aan de glazen structuur), kan het contrast wellicht niet groter zijn. De toren bevindt zich diep in het hart van de 'geciviliseerde' wereld en veraf van de paradijselijke tuinen waar het bij Vandekerckhove altijd om draait.

Op de eerste verdieping primeert de natuur nog meer. Monumentale bomen, gegroepeerd of alleenstaand, komen op het voorplan. Er komen nog steeds menselijke elementen in zijn landschappen voor: moderne architectuur, geasfalteerde wegen. Wat hier echter opvalt is dat de *Einzelgänger* uit zijn 'toren' is gekomen en zijn toevlucht zoekt tot de natuur. Hij distantieert zich van zijn eigen menselijke constructies en zoekt bescherming in de natuur zelf. Daar waar Vandekerckhove de menselijke figuratie eerder in verband bracht met 'interieur', verplaatst hij de personae nu naar het 'exterieur'.

Het werk van Vandekerckhove doet in vele opzichten denken aan dat van Hockney. Niet toevallig is hij goed gedocumenteerd over deze Britse kunstenaar. Beide kunstenaars hebben echter een ander uitgangspunt. Vandekerckhove reageert ook niet op voorgaande trends in de schilderkunst, maar doet zijn eigen ding en dat maakt dat zijn werk authenticiteit uitstraalt. Hij werkt op een bijna grafische manier met expressieve, vibrante kleuren, waaronder verscheidene groenen, limoengeel en violet en transponeert kleurvlakken naast elkaar. Toch is er een eenheid in het werk door overlapping en transparantie van verschillende lagen. Hier en daar creëren lijnen of stipjes die hij toevoegt in een licht genuanceerd kleur een extra dimensie. Op die manier vertaalt hij op een hedendaagse manier de impressies van zijn existentiële tuinen en onderscheidt hij zich in het landschap van de schilderkunst.

Deze niet te missen tentoonstelling loopt nog tot en met 27 november in [Art Gallery Light Cube, Ronse](#). [Meer info vind je hier](#).

